

Hlásnik SK

občasník Spoločenstva kresťanov na Slovensku

prvé číslo, december 2017

Ty,
ľudská duša,
vzpriam sa,
buď svetlá,
veď prichádza tvoje svetlo.

A jasnosť Boha tvojho ja
žiari
nad tebou.

Hľa!
Tma
pokrýva zem
a mrákota
národy.

Ale nad tebou
skvie sa Boh tvojho ja
a jeho jasnosť
sa zjavuje
nad tebou.

Ty,
ľudská duša,
vzpriam sa,
buď svetlá,
veď prichádza tvoje svetlo.

Voľne - podľa knihy proroka Izaiáša, kap. 60,1.2

Nočné mesto - autorom maľby je Michael Martin

Milí priatelia,

Vianoce sú pre nás spojené s dieťaťom v jaslách. Nespočetné zobrazenia ho ukazujú, ako leží v jaslách medzi Máriou a Jozefom, medzi volom a oslom a ako je obklopené pastiermi či anjelmi. Tieto obrazy oslovujú naše srdce a vyvolávajú pravú vianočnú náladu.

Veď je dobré zohnúť sa k dieťaťu v zbožnosti a pokore, aby sme vnímali svetlo žiariace z jeho očí. Dnes je však žiaduce doplniť vianočnú zbožnosť iným zážitkom.

Zimný čas nám môže pripomenúť žitie v temnote zmyslového sveta, kde nám nesvieti svetlo ducha. Na Vianoce však príde, ako to naznačuje epištola polnočného obradu posvätenia.

Môžeme vnímať, že spásne milostiplné svetlo Ducha žiari „do noci zeme, do temna zmyslov“.

Aby sme toto svetlo vnímali, musíme sa vnútorne vzpriamiť, pozdvihnúť hlavu k výšinám Ducha. Teplé srdce a jasná hlava patria k sebe a dávajú ešte len spolu pravý vianočný zážitok.

V tomto zmysle Vám želám krásne prežitie vianočných sviatkov a dobrý nový rok.

Váš

František Peršl

Milí priatelia,

na prvom rodinnom pobyte slovenského Spoločenstva kresťanov začiatkom augusta na Balogu počúvali deti každý večer krátke rozprávanie.

Prvý večer počuli o jednej malej hviezdičke, ktorá žila veľmi ďaleko, v krásnom milom svete, kde sa nemusela o nič starať, len si tam tak jasne a veselo žiarila, rozhliadala sa okolo seba a húpala sa na jemných vzdušných vlnách.

Jedného dňa sa hneď vedľa nej objavil starý bielovlasý pán a povedal jej:

"Hviezdička, priprav sa, pôjdeš na zem."

Hviezdička sa preľakla. Nevedela, kde to je "na zem", nevedela, ako to tam vyzerá a čo tam bude musieť robiť.

A povedala tomu pánovi, že nevie, či chce ísť na zem.

Starý pán jej odvetil: "To nevádi, nemusíš ísť hneď, môžeš si to rozmyslieť a rozhodnúť sa sama."

A ako sa hviezdička nakoniec rozhodla, na to si deti museli počkať až do ďalšieho večera.

A hviezdička sa skutočne rozhodla ísť na zem.

Druhý večer deti počuli, ako sa hviezdička pomaličky znášala dolu, smerom k zemi.

Počas cesty mala niekoľko dôležitých stretnutí a po týchto stretnutiach oťažela.

A len teraz si uvedomila, aká bola predtým ľahučká.

A zrazu bola čím ďalej tým ťažšia, a čoraz rýchlejšie sa blížila k zemi.

A začala vidieť, čo všetko je na tej zemi –

videla rôzne farby: modrú, zelenú, červenú, žltú...

a videla rôzne tvary, a videla, že sa tam niečo hýbe...

Madona s dieťaťom - autorom maľby a fotografie je Peter Polák

A tak deti spoločne s dospelými počas večerov na Balogu sprevádzali hviezdičku až takmer k zemi, kde si hviezdička vyberala, do ktorej záhradky by sa chcela zniesť. Najskôr sa jej jedna zdala taká krásna...! Ale potom sa ukázalo, že to ešte nebola tá "jej" záhradka.

Až tú "svoju" konečne uzrela a zniesla sa do nej.

A to už všetci, deti aj dospelí, poznali, že ide o malé dievčatko, ktoré sa chce jednej mamičke a jednému oteckovi tu na zemi narodiť. Nakoniec sa tak aj stalo a mamička s oteckom mali mnoho práce, aby pre svoje dievčatko dokázali všetko zaobstarať.

Posledný večer sme sa ešte dozvedeli niečo o jej rannom detstve

a potom už rodinný pobyt musel skončiť.

A keď sme pred odchodom upratovali, niektorým z nás dospelých napadlo, že tento príbeh by sa dal vlastne vidieť aj ako príbeh prichádzajúceho a rodiaceho sa Spoločenstva kresťanov na Slovensku.

Takisto bolo nejakú dobu ďaleko, bezstarostné, ľahučké, ale teraz by sa chcelo už konečne narodiť tu na zemi. To so sebou však prináša aj určité oťaženie, námahu a starosti.

Aby to neboli len starosti, ale takisto aj veľká tichá radosť z toho, že sa k nám z duchovných svetov znáša bytosť slovenského Spoločenstva kresťanov,

to zo srdca prajem všetkým slovenským priateľom, ktorí tejto bytosti pomáhajú na svet.

Srdečne pozdravuje Vaša Stanislava Veselková

ZIMA

Rudolf Steiner

Spí duša Zeme
v horúci letný čas;
Keď zrkadlo slnka
jasne žiari
vo vonkajšom priestore.

Bdie duša Zeme
v mrazivý zimný čas;
Keď pravé slnko
duchovne svieti

Radostný letný deň
je zeme snom;
Zimná svätá noc
je zeme dňom.

Úvodník

Vážení priatelia a priaznivci Spoločenstva kresťanov!

Dostáva sa vám do rúk prvé tohtoročné vydanie nášho občasníka.

Všetci, ktorí sa v tomto roku podieľali na aktivitách Spoločenstva kresťanov, sú takisto spoluautormi Hlásnika SK.

Pre všetkých vás, ktorí nás poznáte, ale aj pre tých, ktorí nás nepoznáte, sme sa v tomto občasníku snažili zhodnotiť rok 2017.

Okrem zaužívaných dvoch stretnutí v Bratislave (Veľkonočné a Michaelské), sme mohli na Slovensku prežiť obrad posvätenia človeka ešte viackrát, a to na akciách, ktoré boli pre nás nové, a o to viac sa tešíme, že sa ich podarilo zorganizovať. A nielen to!

Veríme, že tento rok bol len začiatkom tradície, ktorá bude v ďalších rokoch pokračovať.

O našich aktivitách vás budeme priebežne informovať.

Ak máte záujem, môžete nás navštíviť aj na www.spolocenstvokrestanov.sk.

Tešíme sa na vás v roku 2018...

Milí priatelia,

tento rok sa v Spoločenstve kresťanov na Slovensku udialo veľmi veľa nového.

Nemusím to znovu vymenovávať, veď sa toho mnohí z Vás zúčastnili.

Ako posledný stavebný kameň toho nového sa ukazuje možnosť vydávať Hlásnik SK.

Spoločným menovateľom všetkého toho je, že sa skupina ľudí, ktorí to všetko nesú, snaží na jednej strane o stále väčšiu samostatnosť, na druhej strane o silnejšie pripojenie k celosvetovému hnutiu Obce kresťanov. Oboje vyžaduje zodpovednosť. A vôľa k prevzatíu tejto zodpovednosti sa tento rok úžasne prejavila. S tým všetkým je spojené nasadenie síl a obetavosť. Nie je vždy jednoduché nájsť potrebnú silu. Snáď povzbudením môže byť v tomto ohľade myšlienka, že akýkoľvek vývoj sa zakladá na obeti.

Vždy obetovali určité bytosti substanciu či silu, aby vývoj mohol pokračovať. Pripomeňme si len tie najväčšie obeti: Otec obetoval časť svojho bytia, aby sme mohli byť. Syn k tomu pridal život a utvárajúcu silu a Duch svätý duchovné svetlo, aby sme mohli mať o všetkom vedomie sťa základ samostatnosti.

Keď my niečo obetujeme pre naše Spoločenstvo kresťanov, pokračujeme v činnosti vyšších mocností a umožňujeme na svojej úrovni ďalší krok vo vývoji.

So srdečným pozdravom, Frank Peschel

Medzinárodná konferencia vo Vrútkach

V dňoch 17. - 19. februára 2017 sa uskutočnila vo Vrútkach medzinárodná konferencia Spoločenstva kresťanov. Hlavnou témou stretnutia bolo ***Postkonfesionálne kresťanstvo**.

Vyrezávaný drevený anjel
– dar od poľských účastníkov konferencie.
Autor fotografie: Lubor Perháč

V myšlienkach sa vraciam...

Pri dátume na pozvánke do Vrútok na Medzinárodné stretnutie Spoločenstva kresťanov, ktoré sa uskutočnilo 17. – 19. februára 2017, mám napísané : „Ďakujem Ti, Ježišu Kriste!“

Toto stretnutie na mňa hlboko zapôsobilo. Veľmi hlboko, a som vďačná Bohu aj všetkým ľuďom, ktorí ho zorganizovali. Môj zdravotný stav mi neumožňuje zúčastniť sa stretnutí v iných krajinách, a tak si o to viac vážim možnosť, že som sa tohto mohla zúčastniť. Radostne som prijala každú časť programu. V myšlienkach sa tam teraz často vraciam a počujem zmes rôznych jazykov ľudí, ktorí si tam tak dobre rozumeli.

Nepotrebovala som veľa rozprávať, len tam byť, zúčastniť sa toho. A to mi bohato stačilo! Cítim aj viem, že takéto stretnutia sú **VELKÉ STRETNUTIA**. Keď som kedysi ako vedúca vystupovala s detským folklórnym súborom, vždy som sa pred programom modlila: „ Ó, Bože, prosím Ťa, daj, aby toto vystúpenie splnilo to, čo splniť má.“ Aj stretnutie vo Vrútkach splnilo!

Pokorne a s láskou ďakujem a všetkých Vás pozdravujem.

***Postkonfesionálne kresťanstvo**

V dvoch tisícročiach kresťanského vývoja vznikalo mnoho cirkví a nespočetné množstvo vyznaní. Kresťanstvo sa roztrieštilo. Na istý čas to bolo nutné, aby človek pokročil na svojej ceste k individualite. Roztrieštenie kresťanstva však viedlo ku strate jeho vnútornej skutočnosti.

Dnes je potrebné vnútornú skutočnosť kresťanstva opäť nájsť, a tým prekonať jeho roztrieštenie do "konfesií". Vzniknúť má "Postkonfesionálne kresťanstvo".

Stretnutie na Jána

Hudba, recitácia, eurytmia, zaujímavé stretnutia a podujatia na rôzne témy – to všetko je možné zažiť u Perly Voberovej v jej magickom Dome u bielej ruže na Kostivrchu.

V rámci jedného letného stretnutia pod názvom "Na vodnej hladine" sa uskutočnil aj obrad posvätenia človeka s pani farárkou Stanislavou Veselkovou.

Po prvýkrát sa priateľom a priaznivcom Spoločenstva kresťanov na Slovensku naskytla príležitosť zažiť tento obrad presne "na Jána" – 24. júna 2017.

Uskutočnil sa takisto aj obrad pre deti, na ktorom sa stretlo približne 40 ľudí.

Nezabudnuteľnú atmosféru z tohto stretnutia nám priblížila Perla Voberová:

Ako malá, keď som mala tri roky, bola som s rodičmi a ďalšími rodinami súrodencov mojej mamy na kúpalisku v Liptovskom Jáne. Viem, že som mala na hlave mašle a v ruke detskú kabelku. Môj krstný otec ma hneď ako sme prišli, držal za ruku a nechal ma zohnúť sa ponad bazén, aby som videla ako tam vteká voda. Veľmi sa mi to páčilo.

Môj otec bol už aj s najmladším švagrom v bazéne a kývali mi odtiaľ. Potom po nejakej chvíli som sa chcela znovu pozrieť na tú vtekajúcu vodu, ale nikto nechcel so mnou ísť. Tak som šla sama, ale keď som sa naklonila, nič som nevidela, bola som nútená nakloniť sa ešte viac. Vodu som síce zbadala, ale v tom som padla do bazéna. Videla som môj tieň na dne bazéna – tie copy s mašlami a kabelku v ruke. Klesala som dolu a mala som nevysloviteľne nádherný pocit. Tá voda ma k sebe ťahala a ja som sa cítila blažene a zdalo sa mi to krásne, tá trblietajúca sa voda, slnko, ktoré prepúšťala a môj detský obraz...

V tom ma niekto prudko z tohto nádherného pocitu vytrhol. Rýchlo ma niesli k príľahlej budove. Čudovala som sa, prečo sú všetci takí zdesení, keď mne bolo tak dobre a ešte som to stále cítila na duši. O to viac som bola prekvapená z toho kontrastu. Rýchlo ma vyzliekali, viem, že nejaká pani s načechranými tmavými vlasmi žmýkala moje veci v umývadle a ja som sedela medzi všetkými uprostred miestnosti a snažili sa na mňa niečo suché dať a poutierať ma. Vytiahol ma krstný otec, tak ako bol oblečený (nebol ešte v plavkách), mal vo vreckách doklady, ale sa mu nezamočili. Potom som už z vody vôbec nič nemala, nepustili ma tam, čo mi bolo ľúto. Sedela som v aute medzi dekami a uterákmi a tak sme odišli...

Bola som malé dieťa, ešte nie tak zrejme úplne na tejto zemi, takže spojenie s druhým svetom bolo veľmi nablízku. A voda a slnko ma tam na chvíľu preniesli...

I Ján Krstiteľ krstil vodou. Vraj ľudí ponoril úplne a na dlho, až stratili na chvíľu vedomie a spojili sa s niečím, čo bolo nablízku Zeme v duchovnom svete. Bol to Kristus prichádzajúci sem na Zem, ľudia ho mali možnosť na chvíľu zažiť, lebo bol tak veľmi blízko. A keď prišiel Ježiš a i on bol ponorený, táto vysoká Božská Kristova bytosť vstúpila do neho. Aká úžasná a mohutná sila a priniesla ju práve voda skrz Jána Krstiteľa!

Možno to moje krátke topenie sa v detstve bolo malou pripomienkou na ten blažený stav, ktorý je za hranicou tohto pozemského bytia – práve v tom medzipriestore, v ktorom čaká Kristus ako pán Zeme, nachádzajúci sa v jej nebeskom prstenci. Uvedomujúc si koľko zázrakov v biblii je spätých s vodou, som zatúžila usporiadať stretnutie, ktoré sa bude snažiť poukázať na posvätnosť vody. Voda – živiel, ktorý milujem a ktorý sa prelieva i cez moje znamenie. V Dome u Bielej ruže sa nás stretlo štyridsať, vrátane detí.

Osobitým hosťom bola farárka pražskej Obce kresťanov – Stanislava Veselková, ktorá v duchu postkonfesijného kresťanstva realizovala Jánsky obrad a obrad pre deti. Svojím umením k téme vody nás svojou prítomnosťou potešili Elena a Wolfgang Schmutzovi, ktorí okrem vystúpenia so mnou a recitátorkou Miladou Perháčovou viedli i dva workshopy eurytmie pre deti i dospelých na tému slovenských prameňov používajúc tvorbu slovenských skladateľov.

Pokračovanie na ďalšej strane

Medzi naše umelecké čísla venované vode rozprával veľmi zaujímavo o vodnom fenoméne Peter Živý.

A takto prešlo celé sobotné dopoludnie i popoludnie, ktoré sme zakončili ako inak, ak nie vatrou pod hviezdami, pri ktorej sa spievalo.

V nedeľu ráno sme cvičili Bodmerskú gymnastiku s Danielou Menschyovou a potom sme sa vybrali k pramienku, kde na nás čakali vodné víly s pokladom. Každý dostal malý poklad, ktorý dostal od niekoho ďalšieho lósom prideleného. A čuduj sa svete, tesne pred našim príchodom našli vodné víly pre každého priamo pri studničke nie štvorlístky, ale dokonca päťlístky! Tolko ich tam bolo! Taký malý Jánsky zázrak, ako ukončenie nášho stretnutia.

O to srdečnejšie sme si zaspievali ľudové piesne o vode priamo pri prameni. Mala som veľkú radosť z nášho vzájomného zblíženia a teším sa na stretnutie na Jána v budúcom roku, na ktoré srdečne pozývam.

Viac na: www.navodnejhladine.webnode.sk

Zasadnutie rady Obce kresťanov v Prahe

Dňa 19. 10. 2017 sa štyria zástupcovia Spoločenstva kresťanov na Slovensku zúčastnili rady Obce kresťanov v Prahe.

Mala sa prejednať otázka pridruženia nášho Spoločenstva k českej Obci kresťanov, aby bolo jej právnu súčasťou. Ako to dopadlo nám priblížili **Martin Raček** a **Jozef Kováčik**, ktorí sa zasadnutia osobne zúčastnili.

Na Michaelskom stretnutí Spoločenstva kresťanov v Bratislave, ktoré sa konalo 13. - 15. októbra 2017, sme spoločne nedosiahli jasnú a konkrétnu požiadavku, ktorú by sme mohli predstaviť rade Obce Kresťanov v Prahe. Niektorí s pridružením nášho Spoločenstva k českej Obci kresťanov súhlasili, iní nie, takže sme túto vec nechali nateraz otvorenú.

Skôr, ako sa začalo zasadnutie Rady v Prahe, sme my - štyria zúčastnení Slováci, strávili cca hodinu debatou v kruhu, kde sme sa snažili v danej situácii ujasniť a zjednotiť naše predstavy. Dohodli sme sa, že požiadame českú Obec kresťanov o pomoc formou založenia podúčtu v Slovenskej FIO banke špeciálne vytvoreného pre slovenské Spoločenstvo kresťanov.

Ešte počas stretnutia sme dostali kladnú odpoveď. Tento účet, na ktorý bude možné pravidelne prispievať, bude slúžiť ako prvý krok k ďalšiemu právnemu fungovaniu Spoločenstva kresťanov, v akej forme, je ešte stále otvorené.

Tento prvý krok má zároveň slúžiť ako učebný proces, či sme schopní samostatne financovať prenájom miestnosti, cesty a mzdu farárov a v konečnom dôsledku o cca 4 roky svojho farára. Zároveň to bude „priblíženie“ v porovnaní s doterajším účtom v Berlíne, ktorý na niektorých z nás pôsobil „vzdialene“.

Účet bude mať štatutárne pod správou česká Obec kresťanov,

ale reálne ho bude spravovať slovenské Spoločenstvo kresťanov. Za našu stranu sa prihlásila ako správkynia pani Dagmar Lišková, ktorá má účtovné a právne povedomie.

Potrebujeme však doriešiť niekoľko ďalších otázok, bodov:

- Osoby spoluzodpovedné za vedenie účtu, platby a podobne. Najlepšie by bolo, keby sa prihlásili dobrovoľníci, ktorí už takéto činnosti mali na starosti v rámci rôznych spoločenských aktivít, napr. aj v Spoločenstve kresťanov.

- Starostlivosť o organizáciu akcií.

- Starostlivosť o priestor.

Ak niekto z Vás má chuť zapojiť sa, ste vítaní. Môžete nás kontaktovať na

martin.racek@spolocenstvokrestanov.sk alebo jozef.kovacik@spolocenstvokrestanov.sk

Ďakujeme Vám vopred za Vašu ochotu pomôcť.

Rodinný tábor

V dňoch 31. júla - 6. augusta 2017 sa uskutočnil rodinný pobyt so Spoločenstvom kresťanov. Nezabudnuteľné zážitky si z panenskej prírody na Čiernom Balogu odnieslo takmer 30 účastníkov. Ranné eurytmické cvičenia, večerné rozlúčky so sviečkami, pestrý program a takisto obrad posvätenia človeka – to všetko bolo pripravené pre deti i rodičov. Viac nám o zážitkoch z rodinného tábora prezradila jeho organizátorka **Marianna Račeková**.

Poznáte to, keď Vás myšlienka osloví, začne vo Vás klíčiť a rásť? Toto sa stalo mne, keď mi pán farár Frank Peschel predstrel svoju ideu o detskom tábore. Semienko rástlo dva roky. Nakoniec uzrelo svetlo sveta na Čiernom Balogu, v malebnej doline hlboko v horách – bez signálu, bez počítačov. Stretla sa skvelá partia ľudí, veselá kopa detí a spoločne sme vyskladali krásnu mozaiku. Rytmus dňa tvorili raňajky, eurytmická rozcvička, športovo-duchovno-kultúrne doobedné aktivity, príprava obeda a obed, poobedná siesta, popoludňajšie hry, práca na rozvoji osobnosti, večera, rozlúčka s dňom pre deti a potom si dospelí spolu sadli, uzavreli deň a tvorili program na deň nasledujúci.

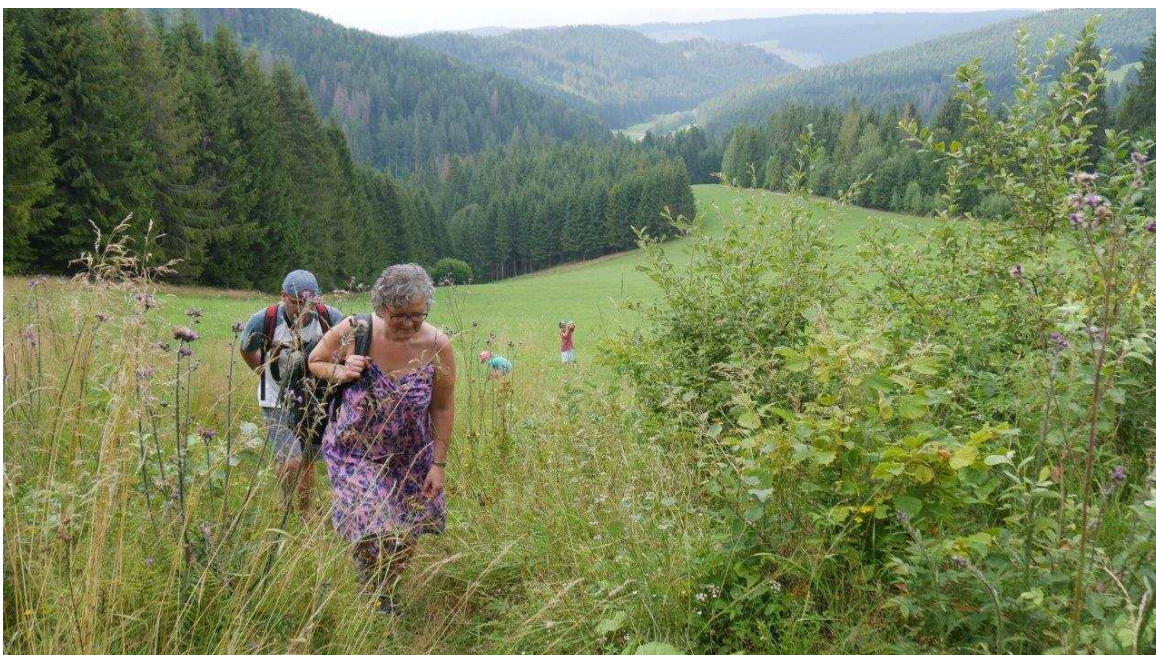
Uskutočnil sa aj celodenný výlet parným vláčikom na Čiernohronskej železnici do Lesníckeho skanzenu v Čiernom Balogu. Krátka turistika, ktorá preverila skupinové väzby a keďže nám prišlo aj počasie, stavba tajchov v horskom potoku. Pani farárka Stanislava Veselková nám sprostredkovala duchovné zážitky počas dvoch obradov posvätenia človeka a jedného krstu malého človečička – Zorky. Medzi spomínané športovo-kultúrno-duchovné aktivity patrila lukostreľba, futbalový turnaj, spev, rozhovory s pani farárkou, nácvik divadelno-speváckeho programu Deti rodičom a rodičia deťom, ktorým vyvrcholil náš pobyt. Keď sa teraz v myšlienkach vraciam na to čarovné miesto v horách, cítim pokoj, spolupatričnosť a lásku. A za to Vám všetkým zúčastneným ďakujem. Všetci ste prispeli a výdatne zaliali tú krehkú rastlinku a ona zapustila pevné korene. Tak do SKORÉHO VIDENIA!

Z výletu do Lesníckeho skanzenu v Čiernom Balogu

Záverečné divadielko. Autor fotografií: Josef Franěk

Krátka turistika preverila skupinové väzby :-)

Stretnutie s Jozefom Malým

Za mnoho rokov práce pre vznik Spoločenstva kresťanov na Slovensku sa nám črtá možnosť mať farára, ktorého rodný jazyk je slovenčina. Je ním Jozef Bitzner Malý, ktorého možno poznáte ako učiteľa Waldorfskej školy v Bratislave.

Od septembra 2017 nastúpil (po dvojročnej prestávke) do druhého ročníka štúdia na kňazskom seminári v Štuttgarte.

Keďže štúdium je náročné nielen na úsilie, ale aj na financovanie, požiadal nás – priateľov Spoločenstva kresťanov na Slovensku o pomoc – a to nielen finančnú, ale aj "duchovnú či duševnú".

Práve táto požiadavka nás inšpirovala, aby sme Jozefa Malého pozvali na osobné stretnutie, ktoré sa uskutočnilo len pár dní pred Vianocami - 16. 12. 2017. Viac prezrádza **Elena Schmutzová**:

Ilustračné foto : Jozef Kováčik

Podnetom k nášmu Adventnému stretnutiu bolo rozhodnutie Jozefa Bitznera-Malého študovať na kňazskom seminári v Stuttgarte, ktorý nás požiadal o finančnú podporu. Naša slovenská duša sa však akosi nevedela zmieriť iba s mailovou korešpondenciou, v ktorej nám boli oznámené fakty, ale čosi v nás túžilo po osobnom kontakte. Po spoznaní a precítení „ľudskej duše“.

Mnohí z nás ho osobne nepoznali. Pre nás, ktorí sme ho poznali, bolo taktiež prekvapením, že sa rozhodol pre povolanie kňaza Spoločenstva kresťanov.

A tak sa po vzájomnej mailovej komunikácii našiel termín a všetci sme boli plní očakávania a tešili sa na stretnutie, ktoré malo byť odpoveďou na mnohé otázky, ktoré v našom „slovenskom spoločenstve“ celý rok vyvstávali. V sobotu ráno sme sa teda o 10.00 stretli v priestoroch Slovenskej antropozofickej spoločnosti na Hattalovej ulici, ktorú vybavil Martin Raček. Polákovci, Račekovci, Črochalovci, Ľubor Perháč, Jozef Kováčik, Jozef Malý, Vladko Oravský, Wolfgang a ja.

Program sme si medzi sebou rozdelili. Jozef Kováčik si pripravil na začiatok Otčenáš a Krédo.

Vladko Oravský nám prečítal zaujímavé „Krédo imigrantov“, ktoré nás primälo k zamysleniu sa nad súčasnou situáciou. Potom pokračoval Wolfgang, ktorý si pripravil prehľad 2. prednášky z cyklu Jánovo evanjelium od Rudolfa Steinera. Napriek jeho „nemeckej slovenčine“ bolo jeho rozprávanie veľmi zrozumiteľné a podnetné.

V diskusii sa pridal aj Jozef Malý a veľmi fundovane ozrejmil problém chápania fyzického a materiálneho tela človeka. Prvý blok sme uzavreli adventnými básňami Milana Rúfusa a Sašky Kováčikovej.

Keďže sa blížil obed, urobili sme si prestávku a pochutnali si na výbornom kuskuse so zeleninou, ktorý pripravila Marianka Račeková.

Oddýchnutí a veselo naladení sme sa s Jozefom Malým trocha rozhybali pri cvičení Bothmerovej gymnastiky. Jozef nám vysvetlil jej podstatu a vďaka nemu sme mohli zažiť ako pracovať sami na sebe, aby sme si boli schopní uvedomovať nielen rozdiel medzi našim materiálnym a fyzickým telom, ale aj ostatné časti našej bytosti. Keďže na stretnutí bola aj Martinka Črochalová, bolo pre nás veľkým a podnetným zážitkom, ako nám popisovala svoje prežívanie daného cvičenia.

No a potom sme Jozefovi položili všetky naše otázky, ktoré sa v nás počas celého roka postupne usádzali. Veľmi ochotne a ľudsky nám vyrozprával svoj osobný príbeh a v nás sa konečne rozhostil pokoj. Pred nami stál človek, ktorý naozaj túži jedného dňa stáť pred oltárom ako náš „slovenský kňaz“. Zrazu to už nebol niekto neznámy, ale jeden z nás.

Jozef Kováčik nám ešte stihol porozprávať o stretnutí v Obci kresťanov v Prahe a o rozhodnutí vytvoriť pre nás podúčet, ktorý nám pomôže realizovať naše plány na Slovensku a tak postupne hľadať, akým spôsobom chceme pokračovať.

Najúžasnejším členom nášho stretnutia bol Matúško Polák, ktorý vďaka svojim rodičom s nami vydržal až do konca stretnutia.

To, čo sme si z tohto stretnutia odniesli, je naozaj vianočný pocit svetla a nádeje. Ďakujem všetkým, ktorý prišli a prispeli k uskutočneniu tohto stretnutia i tým, ktorí s nami boli vo svojich myšlienkach.

ADVENT

Alexandra Kováčiková Fillová

Amen – nech sa tak stane,
tak končia naše modlitby.
Či už tie tiché, či nahlas povedané
do mrazu, do snehu, do zimy.

Duša sa do ticha ponára,
do hĺbky, o ktorej len čosi tuší.
Duchovnému zraku sa tajomstvo otvára,
tak, nech ho nič nevyruší.

Vianočný zázrak vstupuje
do dverí, do sídc, do ľudí...
Nech ten, kto verí, venuje
modlitbu tomu, čo poblúdi.

Emanuel - sám Boží syn prichádza,
no nie už do biednych jaslíčiek.
Domov si v človeku nachádza
a odpúšťa každý ľudský hriech.

Nebo sa opäť otvára
na pár vianočných dní.
Človeka k lepšiemu pretvára,
pokoru v srdci prebudí.

Ticho – v zime je také tajomné,
pri svetle sviec adventného venca.
Pošepne čosi tebe – mne
a nad všetkým zažiarí "betlehemska" Hviezda.

ČLOVEK

Martinka Črochalová

VEKOM
ČLOVEKOM
SA STÁVAM.

TEPEM
SVOJU
LUDESKÚ TVÁR.

SKUTOK DÁVA TVAR.

SVETLO OČÍ
MIERI NA OLTÁR.
TAM V DIAĽI
PLAMEŇ MNOHÝCH
ŽIARI.

V TICHU SRDCA
POČUŤ HLAS,
KTO
TEN OLTÁR
SPOLUTVORÍ
ŽIVO
V NÁS.

Hlásnik SK 2017 pripravili:

Autori príspevkov:

Frank Peschel, Stanislava Veselková, Milada a Lubor Perháčovci, Mária Poláková, Elena Schmutzová, Perla Voberová, Marianna Račeková, Martin Raček, Jozef Kováčik, Martina Črochalová

Autori fotografií: Peter Polák, Lubor Perháč, Josef Franěk, Jozef Kováčik, archív Perly Voberovej;

Redaktorsky spracovala: Alexandra Kováčiková Fillová; Graficky upravil: Vladimír Halaj.

Príspevky a návrhy do ďalších čísel Hlásnika SK môžete posielat na:

hlasniksk@spolocenstvomkrestanov.sk